

αὐτὸ ἐπὶ πορθεῖται ἡ Ελλάδα, καὶ πάλιν Ἰωνίαν ἐν Μα-
γνησίᾳ ἡγούμενος, θύων ὡς εἴρηται ἀνω τελευτᾶ. Ἐμὲ
θανάτον, ἢ μὴ βάρβαρον ἐνδεδεικνύμενος τρόπον, λοι-
μωζάντων δὲ Ἀθλιωτῶν, ὁ θεὸς εἶπε μεταρῆναι τὰ ὄστρα
Θεμιστοκλέους. Μαγνητῶν δὲ μὴ συγχωροῦμένων, ἠθά-
λυντο ἐπὶ τειχόνοτα ἡμέρας ἐναγίλαι πρὸ τᾶσφ. καὶ
περισπυλάσαντες τὸ χωρίον, λάθρα κομίζεσθαι ἀγορεύσαν-

Α τες τὰ ὄστρα, σύμμαχος δὲ φησὶ Φεύδουσα καὶ Θεμισ-
τοκλέους. ἔτε γὰρ Ἡρόδοτος ἔτε Θεμιστοκλέους ἐξορεῖ. ἔστι γὰρ
ἀπὸ Σοφοκλέους Ἑλένης. ἐμοὶ δὲ λῶσαν αἷμα παύρε γ'
ἐκπαιεῖν καὶ μήγε πωλείω τῆσδ' ἔχεν δυσφημίας. τινὲς
δὲ φασὶν ὅτι Σοφοκλῆς καὶ Θεμιστοκλέους τοῦτο φησὶ.
Φεύδονται δὲ, οὐ γὰρ ἔστι πιθανόν.

Δημ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀκράτον οἶνον ἀγαθοῦ δαφ-
μονοῦ.

Ισως γὰρ ἀχρηστὸν πινυμένον βουλοῦμαι.

Νι. Ἰδοὶ γ' ἀκράτον. καὶ ποτὲ γοῦν ὄστρα;

Πῶς δ' ἀν' μεθύων χρηστὸν πινυμένον ἀ-
νήρις;

Δη. Ἀληθεὶς ὄστρα, κεραιωχτορὸν ἄλλοιον εἶ.

Οἶνον οὐ τολμᾶς εἰς ὀπίνοιαν λοιδορεῖν;

Οἶνε γὰρ δ' ἔχεις ἀν' πινυμένον κεραιωχτορὸν;

Ορᾶς; ὅταν πίνωσιν ἀπ' ἄλλοι, τότε
Πλατῆσαι, δευροῦσιν, νικῶσι δὲ Νίκας,
Εὐδαμονέσιν, ὠφρῆσι αὖ φίλοις.

Ἀλλ' ὄστρα ἐνεγκέ μοι ταχέως οἶνε χραῖ.
Τὸν νοῦν ἴν' ἀρῶ, καὶ λέγω τὴν δεξιόν.

Νι. Οἶμοι τί ποτ' ἡμῶς ἐργασθὲν τῶσδε ποτᾶ;

Δη. Ἀγάθ'. ἀλλ' ἐνεγκέ. ἐγὼ δὲ κατακλιθήσ-
μαι.

Ἦν γὰρ μεθύσθω πάντα ταῦτα κατὰ πᾶ-
σιν,

Βυλομαθῶν, καὶ γνομῶδων, καὶ νοιδίων.

DE. Non per Iouem: sed fortuna bona merum
Meracum: an sic consultemus aliquid utile.

B NI. Vide meracum: ergon' de potu agitur tibi?
At quid queat ebrius consultare utile?

DE. Certè omnino utile, tu homo nugacissime.
Quid? tunc vinum audes calumniarier:

Quasi ad consultandum nihil afferat boni?
An vino aliquid reperias ad agendum aptius?

Viden quando bibunt vinum homines, ibi ad-
modum

C Ditescunt, causas vincunt, lites obtinent,
Beati fiunt, & iam amicis commodant.

Age effer huc mihi vini veteris congium,
Vt irrigem mentem, & dicam aliquid utile.

NI. Hei mihi, quid adurus es hic cum potu tuo?

DE. Bene agam: effer tu modò, ego decumbam
paululum:

Nam inebriatus, spargam undique ratiuncu-
las,

D Sententio las, & consultatiunculas.

Σχόλια. Ἀγαθοῦ δαίμονος ἀϊρομένης ἡ τραπέζης
μὲν τὸ δεῖπνον, ἀκράτον περιεφέρο, ἔκαλεῖτο ἡ κρᾶ-
σις ἀγαθοῦ δαίμονος, ἀλλως. τὸ πρῶτον ποτήριον ἀ-
γαθὸ δαίμονος ἔπινον. εὐφημεία δὲ τὸ Διονύσου, ὡς πά-
τερον θεόν. ὅπῃ δὲ ἐν τῇ Διονύσου ἑορτῇ, τινὲς τοῖς Διο-
νυσίοις, ἠγωνίζοντο οἱ τ' ἄρχαίαις κωμωδίας ποιήσαι.

B I S E T V S. Πῶς δ' ἀν' μεθύων.] τὸ μέντοι πᾶ-
λαι ἐπίοιμοι οἱ Πέρσαι, ὡς Ἡρόδοτος λέγει. καὶ γὰρ ἐν τῇ
Κλέους ταῦτα καὶ τέτων χραῖ φησι. Μεθύσκουνοι ἢ εὐ-
θασί βυλοῦσθαι τᾶσδε ἀμύματα τῆσδ' ἰσχυμάτων, τὸ
δὲ ἀν' ἀδῆσφι βυλοῦσθαι, τὸ τῇ ὑσπερῆν νήφουσι
ποτιθεῖσθαι ὄστρα, ἐν τᾶ ἀν' ἔοντες βυλοῦσθαι. καὶ λέω
μὲν ἀδῆσφι καὶ νήφουσι, χραῖσδ' αὐτέω. λέω δὲ μὴ ἀδῆσφι, με-
θυσίαι. τὰ δὲ ἀν' νήφουσι ποτιθεῖσθαι, μεθύσκουνοι
ἐπιδιαγνώσκουσι.

Σχόλια. Ἀληθεὶς ὄστρα.] πορπαροζυτόνως ἀναγνω-
σέον, αὐτῇ γὰρ χραῖσδ' ἰσχυμάτων, ὅτε σημαίνει τὸ ἀληθεὶς.
ὅτε ἢ ὄστρα ἢ τὸ ὄνομα.

B I S E T V S. Τὸ πρᾶγμα διηλοῖ τὸ τ' ἀληθείας
μετέχον, οὗτοι γὰρ χραῖσδ' ἰσχυμάτων τὸ γνῶμης ὀλοκλι-
εῖαν, τοῦτο δὲ δὴλον ἐν τῇ Νεφέλαις.

Σχόλια. Κρωοχτορὸν ἄλλοιον.] ἀντὶ τῆσδ' φλύουρος εἶ.
κρωοχτορὸν, τὸ χυδῶν ἔσθ' ἀκείτως ἔσθ' ἀφρώς ῥέον. λῆρον ἢ τὸ
μάταρον. αἰεθῆκεν αὐτὸ ἐκ τῆσδ' κρωοχτορὸν ἔσθ' ἀκείτως, καὶ τῆσδ' χυ-

τρας ἀνασθῆναι ἕως, ἵνα τὸ ὄλον δηλώσῃ τὸ ἀνασθῆτον
καὶ ἀνόητον καὶ ἀπλοῦλον. Οἶνε γὰρ εὐροῖς ἀντὶ.] Ὀμη-
ρικὸν τὸ νόημα. ἀντὶ δὲ ἐκ κεκμηῶτι μύθος μέγα οἶνος ἀ-
έξει. Ἡρόδοτος δὲ τοῦ Πέρσαι τῶτον τὸν τρόπον βυλοῦ-
σθαι φησιν. εἰ μὲν οὐκ εἰσηγήσαντο τινὲς νήφοντες, βου-
λοῦσθαι τι καὶ τούτων ἐν μέθῃ καὶ κυροῦν νήφοντες δὲ,
ὀπκυροῦν φησὶν αὐτὸν Ἡρόδοτος μέλλοντας τοῖς Πέρσαι
βυλοῦσθαι μεθύειν. Ορᾶς ὅταν πίνωσιν.] ὄρα τ' ἀει-
σοφάντων ἀρχόμυθον γὰρ σκώμματος, μεθύσκουσαι, ἵνα
μὴ νήφον δειλιάσῃ κωμωδῆν μεγάλους ἀνδρας. Οἶ-
νε χραῖσδ' ἰσχυμάτων μέτρον Ἀττικὸν χωροῦ κοτύλας ἢ, ἔστι δὲ
καὶ ἑορτῇ Ἀθλιωτῶν κέκλησδ' δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ο-
ρέσις δὲ πάλιν τῆσδ' μητρὸς ἀναίρεσιν ἵκεν εἰς Ἀθλιώτας καὶ
τῆσδ' Πανδίωνα συγγενῆ καθεστῆσθαι, ὅς ἐτυχε τότε βασι-
λεύων τῆσδ' Ἀθλιωτῶν, ἔσθ' ἀντὶ κατέλαβεν εὐαχίαν τινὰ
δημιολεῖν ποιουῦσα. ὁλοῖνον πινυμένων καὶ χραῖσδ' ἀδῆσδ'
τῆσδ' Ορέσις ἀπὸ ἔμμενος, κρινωνῆσδ' ἢ πᾶσδ' ἢ τραπέζης ἀ-
σεβείας ἡσυχίας μὴ καθαρθέντος αὐτῆσδ' φόνων, ὡς ἀν-
μὴ ἀπὸ κρατῆρος πινυοῖεν, ἐκείσθ' ἢ κεκμημένων παρ-
εθικεχοῦσδ'. Καταπᾶσθαι.] πληρώσθαι. Καὶ νοιδίων.] λεπτοῦ
ἢ μεμεισμένον. ἔσθ' ἰσοκοισμῶ ἀφρῆκεν. ἀλλως.
διανοημάτων, παρήγαγον ἀπὸ τοῦ πλεθυστικῆσδ' τοῦ οἶ-
νοῦ, τὸ νοιδίον ἰσοκοισμῶν. τινὲς ἢ ἀειδισμῶσδ' καὶ λου-
δορεῖαν ἀπὸ τοῦ οἶνου καὶ τῆσδ' μέθης κακῆσδ'.

E τρας ἀνασθῆναι ἕως, ἵνα τὸ ὄλον δηλώσῃ τὸ ἀνασθῆτον
καὶ ἀνόητον καὶ ἀπλοῦλον. Οἶνε γὰρ εὐροῖς ἀντὶ.] Ὀμη-
ρικὸν τὸ νόημα. ἀντὶ δὲ ἐκ κεκμηῶτι μύθος μέγα οἶνος ἀ-
έξει. Ἡρόδοτος δὲ τοῦ Πέρσαι τῶτον τὸν τρόπον βυλοῦ-
σθαι φησιν. εἰ μὲν οὐκ εἰσηγήσαντο τινὲς νήφοντες, βου-
λοῦσθαι τι καὶ τούτων ἐν μέθῃ καὶ κυροῦν νήφοντες δὲ,
ὀπκυροῦν φησὶν αὐτὸν Ἡρόδοτος μέλλοντας τοῖς Πέρσαι
βυλοῦσθαι μεθύειν. Ορᾶς ὅταν πίνωσιν.] ὄρα τ' ἀει-
σοφάντων ἀρχόμυθον γὰρ σκώμματος, μεθύσκουσαι, ἵνα
μὴ νήφον δειλιάσῃ κωμωδῆν μεγάλους ἀνδρας. Οἶ-
νε χραῖσδ' ἰσχυμάτων μέτρον Ἀττικὸν χωροῦ κοτύλας ἢ, ἔστι δὲ
καὶ ἑορτῇ Ἀθλιωτῶν κέκλησδ' δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ο-
ρέσις δὲ πάλιν τῆσδ' μητρὸς ἀναίρεσιν ἵκεν εἰς Ἀθλιώτας καὶ
τῆσδ' Πανδίωνα συγγενῆ καθεστῆσθαι, ὅς ἐτυχε τότε βασι-
λεύων τῆσδ' Ἀθλιωτῶν, ἔσθ' ἀντὶ κατέλαβεν εὐαχίαν τινὰ
δημιολεῖν ποιουῦσα. ὁλοῖνον πινυμένων καὶ χραῖσδ' ἀδῆσδ'
τῆσδ' Ορέσις ἀπὸ ἔμμενος, κρινωνῆσδ' ἢ πᾶσδ' ἢ τραπέζης ἀ-
σεβείας ἡσυχίας μὴ καθαρθέντος αὐτῆσδ' φόνων, ὡς ἀν-
μὴ ἀπὸ κρατῆρος πινυοῖεν, ἐκείσθ' ἢ κεκμημένων παρ-
εθικεχοῦσδ'. Καταπᾶσθαι.] πληρώσθαι. Καὶ νοιδίων.] λεπτοῦ
ἢ μεμεισμένον. ἔσθ' ἰσοκοισμῶ ἀφρῆκεν. ἀλλως.
διανοημάτων, παρήγαγον ἀπὸ τοῦ πλεθυστικῆσδ' τοῦ οἶ-
νοῦ, τὸ νοιδίον ἰσοκοισμῶν. τινὲς ἢ ἀειδισμῶσδ' καὶ λου-
δορεῖαν ἀπὸ τοῦ οἶνου καὶ τῆσδ' μέθης κακῆσδ'.

F γρηχαμμένα. Νικίας τὸ πορπαροζυτόνως ἀναγνω-
σέον, αὐτῇ γὰρ χραῖσδ' ἰσχυμάτων, ὅτε σημαίνει τὸ ἀληθεὶς.
ὅτε ἢ ὄστρα ἢ τὸ ὄνομα.

B I S E T V S. Νικίας οἶνον ἐπανεθλῶν οἶνον ἀφρῆ.
τῆσδ' Δημοσθένους καὶ Κλέους καθεύδοντος
καὶ ῥέκοντος μεθύων μάταν, τῆσδ' Νικίαν πορπῆ τῆσδ' δεσποτίου
πάλιν χωρεῖν κελεύει, ὅπως κλέπῃ τῆσδ' Ἀνιδίας, καὶ τῆσδ' βι-
βλίας, ἐν οἷς τὰ κρύφια, καὶ λαθραῖα αὐτῆσδ' βυλοῦσθαι ἦσαν

γρηχαμμένα. Νικίας τὸ πορπαροζυτόνως ἀναγνω-
σέον, αὐτῇ γὰρ χραῖσδ' ἰσχυμάτων, ὅτε σημαίνει τὸ ἀληθεὶς.
ὅτε ἢ ὄστρα ἢ τὸ ὄνομα.

Νι. Ω Σὺ πυχῶς, ὅτ' οὐκ ἐλήφθην ἔνδο-
θεν,

Νι. Q Vm prosperè euenit, quòd intui non
fui